

Commissie voor het Jaarboekje
van Beambten van De Nederlandsche Bank

Amsterdam 10 Augustus 1933

Aan Mevrouw A.Th. von Meyenfeldt - Augustyn
p.a. Ds. Von Meyenfeldt

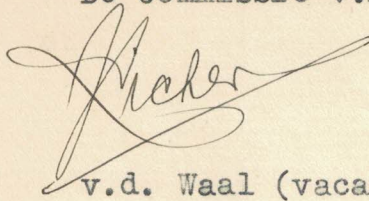
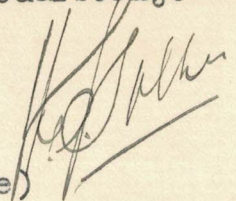
HEILO
Ryksstraatweg A 288

Hooggeachte Mevrouw,

Wy hebben de eer U als drukwerk te doen toekomen een
exemplaar van het Jaarboekje der Beambten van De Nederlandsche
Bank, waarin U o.a. zult aantreffen een " In Memoriam" door Mr.
M.F. Hennis van den heer H.D. von Meyenfeldt.

Wy maken van de gelegenheid gebruik U te berichten
dat nog een klein aantal ingenaaide exemplaren van dit Jaarboekje
tot den prys van f 1.- per stuk verkrygbaar is.

Met de meeste hoogachting
De Commissie v.h. Jaarboekje

v.d. Waal (vacantie)

Verzekeringsfondsen van Beambten

van

DE NEDERLANDSCHE BANK N.V.

JAARBOEKJE 1933

H.D.VON MEYENFELDT

De Nederlandsche Bank verloor in Hendrik Diederich von Meyenfeldt, toen hij op 31 Maart 1930 haar dienst verliet, een voortreffelijk beampte; de afdeling Bewaarneming nog iets meer dan dat. Men kan zeggen, dat zij haast meest representatieve figuur moest missen. De heer von Meyenfeldt bezorgde jaren lang als eerst aanwezende op zijn bureau het in ontvangst nemen der bewaarnemingen. Aan niemand was die taak beter toevertrouwd. Hij had niet alleen een nagenoeg volledige kennis van effecten, zooals alleen zij konden bemachtigen, die van de schoolbanken, bijna een kind nog, het commissionairsktoor binnen traden; hij beschikte niet alleen over een ijver, een werkkracht en een vlugheid van begrip, die hem als het noodig was bergen deden verzetten; hij had niet alleen een onverstoortbaar goed humeur, dat hem ook als er veel van hem gevergd werd nimmer verliet; hij had bovenal de gave om met menschen om te gaan. In tact, in bescheidenheid en in beslistheid van optreden als het noodig was, was niemand von Meyenfeldt de baas. Voor elk species van het zeer gevarieerd genus, dat aan de Bewaarneming zijn klandisie schenkt, had hij het juiste woord, de passende hoeveelheid vriendelijkheid en de onmisbare hoeveelheid waardigheid. Niet te tellen is het aantal dergenen, die wilden weten wie de man was, die hen "aan de balie" bediende en het is geen overdrijving te zeggen dat velen, die hem langer kenden, hem beschouwden als een persoonlijk vriend.

Wat zijn grootste verdienste was naar buiten, was het nog meer naar binnen. Hij was een voorbeeld voor zijn mede-beambten, een goed kameraad voor allen, een vreedstichter als geen andere. Hij verstond de kunst om zijn kameraden op keurige wijze in 't ootje te nemen.

raden op keurige wijze in 't ootje te nemen, maar de humor, waarover hij beschikte kwam hem nooit beter te stade, dan als hij het noodig vond een van hen op zijn plaats te zetten. Waar von Meyenfeldt aanwezig was, heerschte de sfeer, die men op elk kantoor zou wenschen. Toen hij vertrok liet hij een leegte achter die kon worden aangevuld. Maar bij alle dienaren van de afdeeling leefde het besef, dat het lang zou duren, voordat een tweede von Meyenfeldt zijn plaats zou vervullen, zooals hij het gedaan had.

Hendrik Diederich von Meyenfeldt werd op 16 Juni 1864 te Amsterdam geboren. Op 16 September 1895 werd hij aan de Bank en tegelijkertijd aan de afdeeling Bewaarneming verbonden. Hij diende haar tot 31 Maart 1930 en vele zijn de bewijzen van bijzondere tevredenheid, die hij in dien tijd van de Directie mocht ondervinden. De rust, die ieder hem bij zijn afscheid gaarne gunde, duurde slechts kort. Hij overleed op 14 Januari 1931. Wie het voorrecht hadden met hem samen te werken, zullen hem niet licht vergeten.

M. F. HENNUS

H. D. VON MEYENFELDT

De Nederlandsche Bank verloor in Hendrik Diederich von Meyenfeldt, toen hij op 31 Maart 1930 haar dienst verliet, een voortreffelijk beambte; de afdeeling Bewaarneming nog iets meer dan dat. Men kan zeggen, dat zij haar meest representatieve figuur moest missen. De heer Von Meyenfeldt bezorgde jaren lang als eerst aanwezende op zijn bureau het in ontvangst nemen der bewaargevingen. Aan niemand was die taak beter toevertrouwd. Hij had niet alleen een nagenoeg volledige kennis van effecten, zooals alleen zij konden bemachtigen, die van de schoolbanken, bijna een kind nog, het commissionairskantoor binnen traden; hij schreef niet alleen een keurige hand; hij beschikte niet alleen over een ijver, een werkkraft en een vlugheid van begrip, die hem als het noodig was bergen deden verzetten; hij had niet alleen een onverstoortbaar goed humeur, dat hem ook als er veel van hem gevergd werd nimmer verliet; hij had bovenal de gave om met menschen om te gaan. In tact, in bescheidenheid en in beslistheid van optreden als het noodig was, was niemand Von Meyenfeldt de baas. Voor elk species van het zeer gevarieerde genus, dat aan de Bewaarneming zijn klandisie schenkt, had hij het juiste woord, de passende hoeveelheid vriendelijkheid en de onmisbare hoeveelheid waardigheid. Niet te tellen is het aantal dergenen, die wilden weten wie de man was, die hen „aan de balie” bediende en het is geen overdrijving te zeggen dat velen, die hem langer kenden, hem beschouwden als een persoonlijk vriend.

H. D. VON MEYENFELDT

Wat zijn grootste verdienste was naar buiten, was het nog meer naar binnen. Hij was een voorbeeld voor zijn mede-beambten, een goed kameraad voor allen, een vredestichter als geen andere. Hij verstond de kunst om zijn kameraden op keurige wijze in 't ootje te nemen, maar de humor waarover hij beschikte kwam hem nooit beter te stade, dan als hij het noodig vond een van hen op zijn plaats te zetten. Waar Von Meyenfeldt aanwezig was, heerschte de sfeer, die men op elk kantoor zou wenschen. Toen hij vertrok liet hij een leegte achter die kon worden aangevuld. Maar bij alle dienaren van de afdeeling leefde het besef, dat het lang zou duren, voordat een tweede Von Meyenfeldt zijn plaats zou vervullen zooals hij het gedaan had.

Hendrik Diederich von Meyenfeldt werd op 16 Juni 1864 te Amsterdam geboren. Op 16 September 1895 werd hij aan de Bank en tegelijkertijd aan de afdeeling Bewaarneming verbonden. Hij diende haar tot 31 Maart 1930 en vele zijn de bewijzen van bijzondere tevredenheid, die hij in dien tijd van de Directie mocht ondervinden. De rust, die ieder hem bij zijn afscheid gaarne gunde, duurde slechts kort. Hij overleed op 14 Januari 1931. Wie het voorrecht hadden met hem samen te werken zullen hem niet licht vergeten.

M. F. HENNUS